

modregningsadgang i øvrigt gennemført for så vidt angår tilbageholdelse af en tredjedel af ydelsen til børnefamilier i tilfælde af restancer på daginstitutionsområdet. Siden da er disse restancer faldet mærkbart.

Ud fra et forudsætningssynspunkt foreslås det, at modregningsordningen kun kommer til at angå tilskud i henhold til støttetilsagn, som meddeles efter lovens ikrafttræden.

Lønindeholdelse

Ved lov nr. 380 af 6. juni 1991 blev der indført hjemmel til indeholdelse i løn i forbindelse med inddrivelsen af en række statslige fordringer, og nærværende lovforslag skal derfor ses som en supplerung heraf ved inddragelse af de yderligere områder, hvor det skønnes, at en sådan hjemmel med fordel kan tilvejebringes.

Muligheden for lønindeholdelse som led i restanceinndrivelsen har i de senere år medført en markant stigning i indbetalte beløb. Således påregnes det, at yderligere 20 pct. af fordringerne indenfor de områder, hvor lønindeholdelse har relevans, herved vil kunne inddrives. Eksempelvis bevirkede indførelsen af adgangen til lønindeholdelse på studiegældsområdet i 1988 en stigning i indbetalingerne på 14,2 mill. kr. i 1989 i forhold til tidligere år.

Antallet af aktuelt udstedte pålæg om lønindeholdelse har dog indtil nu været begrænset. Alene tilstedeværelsen af dette inddrivelsesmiddel som et muligt redskab, der kan tages i anvendelse, har medført, at der i stadigt stigende omfang indgås afviklingsaftaler med de pågældende debitorer, og at disse aftaler for det meste overholdes.

Indholdet af aftalerne fastsættes under hensyn til debtors indtægts- og formueforhold, og afdragens størrelse er gennemgående lavere, end et pålæg om lønindeholdelse ville give mulighed for.

Det har endvidere været erfaringen, at lønindeholdelsesmuligheden tilskynder mange tidligere erhvervsdrivende med en større tilbageværende gæld til det offentlige til at søge deres økonomiske forhold ordnet gennem en gældsreanering ved skifteretten efter konkurslovens regler. Herved opnås, at den del af debtors gæld, som denne reelt er i stand til at betale, også bliver afviklet.

Det foreslås derfor, at adgangen til lønindeholdelse udvides til at omfatte en række yderligere områder, hvor det må skønnes, at en positiv effekt på restanceinndrivelsen kan opnås.

Som hidtil er det hensigten, at lønindeholdelsen skal ske efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven, ligesom der indføres mulighed for at indhente de oplysninger hos skattemyn-

digheder og andre offentlige myndigheder, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige beløb, herunder ved fastsættelsen af indeholdelsesprocenten.

Forslaget bemyndiger ressortministrene til at fastsætte de nærmere regler for fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelse, idet det som nævnt er forudsat, at indeholdelsen sker efter reglerne herom i kildeskatteloven.

Efter kildeskattelovens § 73 kan der foretages lønindeholdelse for indkomst- og formueskat til staten, folkepensionsbidrag, amtskommunal indkomstskat, kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Indeholdelsen kan ske i løn, provision og andet arbejdsvederlag samt – for så vidt ikke særlige hensyn efter skattemyndighedens skøn taler derimod – også i ventepenge, pensioner og lignende understøttelser, der udredes af statskassen, kommunale kasser, andre offentlige kasser eller private kasser.

Bemyndigelserne vil blive udmøntet i bekendtgørelser, hvori der bl.a. fastsættes regler om meddelelse af pålæg om lønindeholdelse og regler om løbende indbetaling fra den indeholdelsespligtige.

Herudover fastsættes underrettningspligt for den indeholdelsespligtige. Såfremt skyldneren ophører med at være beskæftiget, har den pågældende oplysningspligt om arbejdsmæssige og økonomiske forhold af betydning for indeholdelsen.

Endvidere fastsættes klagerregler vedrørende beslutninger om lønindeholdelse. Herunder vil der blive fastsat en klagefrist på 4 uger.

Kildeskattelovens regler om fortrinsret for skatterestancer vil ikke blive berørt af forslaget, og lønindeholdelseskrav vedrørende bidragsydelse vil også fortsat blive fyldestgjort efter skattekrav, men forud for krav i henhold til dette lovforslag.

Forslagets hjemmel til at fastsætte bødestraf vil blive udnyttet i tilfælde af den indeholdelsespligtiges overskridelse af indeholdelsespålæg, pligt til indbetaling, skyldnerens overtrædelse af oplysningspligt vedrørende skift i arbejdssted og andre oplysninger af betydning for inddrivelsen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Tilretning af Det Centrale Fordringsregister skønnes at medføre engangsudgifter på 200.000 – 300.000 kr. Hertil kommer mindre driftsudgifter. Der fastsættes en løsning, hvorefter andre ministerier alene får adgang til oplysninger om, hvorvidt en virksomhed, der modtager et beløb fra det offentlige, har en restance, men uden at restancebeløbet oplyses.

Herudover har lovforslaget ikke administrative og økonomiske konsekvenser i nævneværdigt omfang.